

Градина, Вѣрна, Вѣрна и дрѣги нѣкои.

9. Слово ѣз са пише въ единствѣнствѣ падежъ на вѣнчкитѣ иди и мѣстоимѣна на женскѣмъ родѣ, дѣто са вѣршкатъ на а.

10. Безгласното слово з, въ предлозѣтъ: вѣз, иѣз, раз, предѣи слово: к, т, п, х, ч, ш, щ, превѣршаса въ с.

11. На нѣкои дѣла са пишѣтъ по две единакви слова. Существовалното иже истина иже въ крайнѣтъ си срѣкъж единакъ н; иже въ свѣршкѣтъ на прилагателното са пишѣтъ две н; кѣкто: истина мѣ была сжмжртьтѣ. И дѣла ссждѣ (ἀγγεῖον) да разлѣча отъ сждѣ (χρῖς). На дрѣгѣтъ дѣла мѣже човѣкъ отъ ижеговѣрѣнето да са вѣди.

12. Въ сравнителнѣтъ стѣпѣ на прилагателнѣтъ именѣ, частица по, трѣкѣва да иже ѣдрѣне; и единствѣнствѣ падежъ на ѣказателното мѣстоимѣе въ женскѣмъ родѣ; кѣкто: зѣхъ и кнѣж, ср. нѣи.

13. ѣдрѣне иже въ глаголытъ премѣнѣлото вѣме на 3-то и 4-то спрѣжѣне, да разлѣча отъ неотредѣно пѣрво: кѣкто: дѣма хъ, дѣмѣ хъ; распрѣва хъ, распрѣва хъ. Сѣще и дат. падежъ на личното мѣстоимѣе, за да раздѣла отъ тѣ хна и тѣ м х; кѣкто: мѣйка и м х; тѣи и м х го дѣди.